

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Dissertationes Ad Jus Publicum Romano-Ecclesiasticum

Bessel, Johann Franz

Coloniæ, 1715

VD18 14847493

§. II. An Necessarium Sit Caput Ecclesiæ, Et Qvisnam Sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61383](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61383)

idem Sacrificium, idem Caput visibile. Est *sancta*, nimirum sanctitate fidei, doctrinæ, mediolorum, quibus re ipsa plures Catholici per singula sæcula ad eximiam sanctitatem pervenerunt. Est *catholica* five universalis tam ratione loci non unius aut alterius provinciæ finibus clausa, tum ratione dogmatum, continens omnia ad salutem necessaria. Est Apostolica tum in successione Pontificum ab ipso primo Pontifice Petro inchoata, de qua successione in §. seq. tam quoad doctrinam, cujus author & ortus post Christum ostendi non potest alius, quam Apostolicus vid. Becan. *Manual. controvers. Lib. 1. cap. 3. n. 11.* Thyrsus Gonzalez. *part. 1. lib. 3. c. 1. §. 2. & 3.*

6 Quæres. 2. *An Status sive Regimen & Ordinatio Ecclesiæ Romanæ sit Monarchicus?*

Status Reipublicæ potest confi-

derari triplex, Monarchicus, Aristocraticus, Democraticus. Monarchia consurgit, quando suprema imperandi potestas uni committitur; Aristocratia obtinet, quando summum Imperium penes plures, quos optimates dicunt existit, Democratia viget, quando universus populus imperat.

Resp. Status Ecclesiæ Romanæ est Monarchicus, five in Ecclesia Romana est vera Monarchica. Ratio. Quia ex §. seqq. constabit, quod suprema imperandi potestas sit commissa soli summo Pontifici, unde etiam *summus Princeps Ecclesiasticus* salutatur, D. Robertus König *de Constit. §. 5. n. 5.*

Quæ autem objiciuntur à Rein-king *de Regim. Eccles. & sæcul. lib. 3. class. 1. c. 10.* Samuele Puffendorff. *Introdult. ad Hist. univ. statim in limine* ubi *de Monarchiâ Pontificis Romani ex seqq. diluentur,*

§. II.

AN NECESSARIUM SIT CAPUT ECCLESIAE, ET QVISNAM SIT?

SUMMARIA.

1. *An necessarium sit Caput Ecclesiæ?*
2. *Solvuntur objectiones.* 3. *An natura religionis Christianæ requirat Caput Ecclesiasticum?* 4. *An S. Petrus fuerit à Christo constitutus Caput Ecclesiæ.* 5. *An Primatus Petri fuerit cum Petro extinctus.* 6. *Quis dica-*

tur Papa. 7. *An Episcopus Romanus sit successor Petri in Primatu.* 8. *Recensentur summi Pontifices.* 9. *Impugnatur series Pontificum.* 10. *An Primatus Petri sit ex Institutione Xti Episcopatus Romano annexus?*

Quæres

1 Quæres 1. An necessarium sit Caput Ecclesie? novissima autem ejus deducit ad mortem. Si.

Resp. Affirmative. Ratio est 1. quia in qualibet Republica datur Caput & summa quædam potestas politica, qua subditi communis subsidii causa in unum cœtum coalescentes regantur ad finem naturalem, & si aberraverint, reducantur. Ergo etiam in Republica Ecclesiastica datur caput & summa quædam potestas ecclesiastica, qua fideles in ordine ad felicitatem æternam in unum congregati instruantur, qualiter actiones suas instituant, & si a tramite veritatis deflexerint, corrigantur, corripiantur.

Ratio 2. In Evangelio comparatur Ecclesia mari. *Matth. 13. v. 47.* assimilatur Civitati *Matth. 5. v. 14.* Regno diffuso *Psalm. 71. v. 8.* Luci. *Matth. 5. v. 15.* Atqui mare nauclearum, qui clavum teneat, Civitas Rectorem, qui fasces habeat, Regnum Regem, qui sceptrum rotet, lux solem, à quo lumen emutuet, desiderat, ergo etiam Ecclesia caput & jus dicentem postulat.

Ratio 3. quia in doctrina morum & fidei magnæ & multæ emergunt controversiæ, lites, dubia, ad quæ decidenda opus est judicio & capite ceu iudice, qui summam potestatem habeat, & ultra quem nullus dubitare, nullus appellare audeat; spiritus equidem privatus periculosus, varius & incertus est, juxta illud *Proverb. 14. v. 12. est via, qua videtur homini justa,*

Dicas non ad caput Ecclesie, sed ad Scripturam esse recurrendum.

Contra. Scriptura complectitur multa difficilia & ardua intellectu 2 Petri 1. ibi, quædam difficilia intellectu, quæ indocti & instabiles depravant, adeoque interpretem authenticum & caput infallibile efflagitant, ergo penes Ecclesiam est caput, quod jus dicat in singulis causis circa mores & fidem controversis.

Objicies 1. cum Puffendorff. qui 2 rationem & dignitatem capitis ecclesiastici non distinguit a capite & Principe merè politico habente suzeraniam territorialem. Arguetur sic: Neque ex natura Religionis ut sic, neque ex genio Christianæ Religionis proficiscitur, quod caput ecclesiasticum & politicum sint separata, non primum, quia nihil impedit, quo minus quis populum ad divina simul & politica dirigat, cum ab initio quilibet Paterfamilias in suos domesticos utrumque munus & potestatem exercuerit, quæ deinde cum plures familiæ in communitatem perfectam coiverint, ad caput communitatis transit. Non secundum, quia Christianæ Religionis Principes ea, quæ ad instructionem fidelium in fide pertinent, viris doctis & eruditis demandare possunt, suprema potestate ac dignitate sibi reservata. Non tertium, quia in
sacris

facris paginis idoneum aliquod argumentum non reperitur.

Resp. Tum divina institutio tum natura Religionis generica & specifica exigit jurisdictionem in uno aliquo capite, quod caput sit ecclesiasticum non laicum. De institutione divina dicetur mox infra. Natura Religionis sic exigit, quia quavis Religio ut sana & sancta sit unitatem desiderat, est enim religio creatura spiritus sancti, qui est spiritus unitatis, adeoque & ipsa debet esse una, atqui nisi sit unum caput Ecclesiae, sive si summa jurisdictione ecclesiastica sit penes plures dominos territoriales, tunc tollitur unitas, totque sunt diversa circa res fidei sensa, quot capita. Si

Dicas. Saltem in statu legis naturae non fuit necessarium Caput Ecclesiasticum, ergo natura Religionis generica non exigit unum caput Ecclesiae R. C. antec. quia in illo statu valde pauca fuerunt hominibus proposita ad credendum explicitè, adeoque non fuit tanta necessitas constituendi unum Principem, qui toti praesset Ecclesiae. Hinc dist. Conseq. ergo natura religionis generica non exigit per se & directe N. per accidens subinde & indirecte C.

Hinc verum non est, quemlibet Patremfamilias (excepto statu legis naturae. ex *dd.*) jus quoad sacra in suos domesticos habere, quia illud jus oritur ex altiori potestate, scilicet divina, adeoque illi solum de

facris disponere possunt, quibus id à DEO concessum est.

Quod etiam natura Religionis Christianae & Catholicae unum Caput desideret, penes quod *privatim* summa jurisdictione ecclesiastica resideat testantur sole clariora scripturae loca, in quibus unitas fidei, sacramentorum, capitis, obedientiae requiritur, sic ad *Eph. 4. v. 6.* dicitur, *Unum esse corpus, unus spiritus, una spes vocationis, unus Dominus, una fides, unum baptisma* eod. loco. *v. 3.* admonentur fideles, *state in uno spiritu unanimes*, item *Joan. 10. v. 12.* pronuntiatur, *siet unum ovile & unus Pastor*, item *Act. 4. v. 32.* *multitudinis credentium erat cor unum & anima una.* Atqui ubi non est Caput sive summus Princeps Ecclesiae, sed jurisdictione & potestas summa in plures Dominos, scilicet Territoriales, dispersa, nulla fidei, Sacramentorum, capitis, obedientiae &c. unitas, sed mera schismata, scissurae, discordiae, confusiones, errores sunt, ergo natura Religionis Christianae in specie exigit unum caput, & unum summum Principem in statu Ecclesiastico, sive Ecclesia Christiana.

Alterum quod dicit Puffendorff, instructionem in fide aliis demandari posse, reservata jurisdictione penes summum Principem, verum est, si Princeps ille sit unus & Ecclesiasticus, à quo potestas & omnis doctrina petatur, & ad quem omnia, quae circa fidem & Religionem occurrunt, dubia referantur, quo

quo referendum est, quod ait S. Cyprianus, in *Tr. de unitate Eccles.* relatus in *can. loquitur 18. causa 24. quast. 1. ibi. Episcopatus unus est, cujus a singulis in solidum pars tenetur. Ecclesia una est, quae in multitudinem latius incremento fecunditatis extenditur, quomodo solis multi radii, sed lumen unum, & rami arboris multi, sed robur unum, tenaci radice fundatum, & cum de fonte uno rivi plurimi defluunt, numerositas licet diffusa videatur exundantis copiae largitate, unitas tamen servatur in origine. Avelli radium solis in corpore, divisionem lucis unitas non capit, ab arbore frange ramum, fructus germinare non poterit, à fonte præcide rivum, præcisus arescet, sic & Ecclesia domini luce perfusa, per orbem totum radios suos porrigit, unum tamen lumen est, quod ubique diffunditur, nec unitas corporis separatur, ramos suos in universam terram copia ubertatis extendit, profluente largitur rivos latius pandit, unum tamen NB. caput est, & origo una & una mater, fecunditatis successibus copiosa, illius fetu nascimur, illius lacte nutrimur, spiritu ejus animamur, adulterari non potest sponsa Christi, incorrupta est & pudica, unam domum novit, unius cubiculi sanctitatem casto pudore custodit.*

Deinde nefas semper fuit regibus & principibus sacris se negotiis immiscere, veluti Ozias incensum domini volens adolere, ac propterea lepra percussus, nec non templo & populo exclusus fuit, 2. *Paralipp. 26.*

Quæres 2. An detur aliquod Caput 4
Ecclesiae visibile?

Resp. 1. Petrus fuit à Christo constitutus Caput Ecclesiae. *Matth. 18. Tu es Petrus & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam*, uti apud Belarm. explicant Patres græci & latini, & totum Concilium Calcedonense *Act. 3.* appellat Petrum petram & crepidinem Ecclesiae.

Objicies 1. Christus dedit etiam reliquis Apostolis immediate jurisdictionem in omnes gentes, & potestatem prædicandi & Ecclesias fundandi. Ergo solus Petrus non fuit Caput Ecclesiae.

Resp. Dist. antec. dedit potestatem ordinariam & ad successores transituram N. delegatam & cum ipsis extinguendam C. certè supremam potestatem Petrus exercuit in electione Matthiae, *Act. 1.* & primorum Diaconorum *Act. 6.* & in definitione controversiæ de legalibus, *Act. 15.* quatenus ceteros Apostolos convocavit, & in Concilio primus sententiam dixit.

Instas. Apostoli *Act. 8.* miserunt Petrum in Samariam, ergo Petrus fuit reliquis subditus & consequenter non caput Ecclesiae. Explico antec. Miserunt imperio N. consilio & suasionem quatenus rex mittitur ad bellum à suis consiliariis C. Si

Instas: Christus est petra Ecclesiae, ergo non Petrus. Dist. antec. Christus est petra principalis C. secundaria N. secundaria est Petrus.

B

Resp.

5 Resp. 2. Primatus Petri non fuit cum Petro extinctus, sed hodie dum datur.

Ratio 1. ita definit concilium Constantiense *sess. 8. 15. & 27.* & consentiunt Patres apud Bellarminum & Suarez.

Ratio 2. Christus constituit Petrum caput, petram, Pastorem Ecclesie perpetuo duraturæ, ergo dedit ei potestatem ordinariam in ejus successoribus continuandam, alias Ecclesia non esset perpetuo fundata in petra, sed portæ inferi prævalerent adversus eam.

3. Potestas Pastoris universalis non fuit collata Petro propter ipsum, sed propter oves non solum tunc existentes, sed etiam futuras usque ad consumationem sæculi, quæ æque indigent pastore, ac illæ olim, has vero Petrus pascere non potest per se, sed per successores. Ergo

Quæres 3. *An Episcopus Romanus sit Petri successor in Primatu Dignitatis?*

Nota 1. Summus Pontifex sic dicitur est à præcipua potestate faciendi vel sacrificandi, quia verbum facere tam apud Ethnicos, quam Christianos sæpe pro *sacrificare* usurpatum est, D. Lorichius in *thes. novo theol. list. P. V. Papa. n. 2.*

6 Nota 2. Summus Pontifex alio nomine appellatur *Papa*, quod à Græco deductum, patrem significat, & quamvis idem nomen ab initio commune fuerit omnibus Presbyteris, postea tamen solis E-

piscopis tributum, ac tandem per excellentiam soli summo Ecclesie Principi & universali Patri tributum est. Lorichius *l. c. n. 2.* Titulum *Pontificis maximi*, ait Vitriarius *jur. publ. lib. 1. tit. 4. n. 1.* sibi olim assumpsisse Imperatores, ubi refert hunc Titulum, *Pontifex Maximus, Dominus Consul Flavius*, & addit rationem sub *lit. A.* quod majorum fuerit consuetudo, summum judicem seu Regem, simul Sacerdotem atque Pontificem esse, ac quod propterea domus, in qua Pontifex habitabat, regia fuerit vocata, & pergit, si primordia Reipublicæ Romanæ consideremus, *Numam Pompilius*, licet Rex fuerit, sacrificiis *flamini Diali* commissis esse defunctum, testem vocat *Liv. Lib. 1.* imo eundem titulum à *Cajo Julio Cesare* atque *Augusto* fuisse usurpatos, hunc vero titulum desisse in *Gratiano* Imperatore, qui primus stolam Pontificalem deposuit, dicendo, talia laico non competere, sed soli Papæ. Hunc titulum pariter fuisse questum à Maximiliano I. emptis jamjam plurimorum Cardinalium capitibus, eo atrâ morte sublato; refert idem author *loc. cit.* nummum æneum, ex cujus altera parte hæc legitur inscriptio;

Imp. Caf. Vesp. P. M. Tr. P. PP. Cos.
item inscriptionem Romæ Ponti à Trajano impositam. *Aug. Germ. Pont. max.*

Providentia Augusti vere Pontificis, virtus Romana quid non domet sub jugum; Ecce rapitur & Danubius.

Item

Item Romæ in pede obelisci ab Augusto in Campo Martio erecti apparere sequentia.

Cæsar Divi J. F. Augustus Pontifex Maximus, Imper. XII. Cos. XI. Trib. pot. XIV. Ægypto in potestatem populi Romani redacta, soli donum dedit.

Item Inscriptionem Patavinam hanc legi: *Dn. Imp. Constantino Man. P. E. Victori Aug. Pont. Max. Tri. P. XXIII.*

Item in veteri monumento:

Dn. Cæsar Justin. Pius, Felix, Victor, Triumphator, semper Aug. Pont. Max. Franc. Max.

Verum quod refert Vitriarius de gentilibus Imperatoribus, qui titulo summi Pontificis abutebantur, id exinde factum, tum quia gentiliū insanus fastus, & superbia quævis obvia sibi attribuit, prout apud authores alii & plures miri leguntur tituli, ubi se fratres solis & lunæ dixerunt, gentiles igitur Imperatores ex eo vocarunt se summos Pontifices, ut insinuarent se summe esse deditos sacrificiis, & idem significat ac maximos Sacrificatores, quod verò cit. author dicit Gratianum Imperatorem hunc titulum Pontificis & stolam Pontificialem deposuisse, nugæ sunt, majus vero somnium est, quod refert de Maximiliano I.

7 Resp. Aff. Episcopus Romanus est verus Petri successor, in Primatu.

Ratio 1. ex modo dictis, datur aliquis Petri successor in Primatu: non alius, quam Romanus Episcopus, nam Antiochenus non est,

cum Petrus Sedem Antiochenam deferens, Primatum secum Romam transtulerit, ibi mortuus. Unde Antiochenus sibi Primatum nunquam usurpavit, imo in secunda Synodo Nycæna tertius tantum locus ei inter Patriarchas concessus est, scilicet post Romanum & Alexandrinum, alius, cui competat Primatus Ecclesiæ, multo minus est assignabilis, ergo Romanus Episcopus est Petri successor.

Ratio 2. Concilium Nycænum primum c. 6. ait: Romana Ecclesia semper habuit Primatum. Idem Concil. can. 39. ait: *Qui tenet Sedem Romæ, Caput est & princeps omnium patriarcharum.* S. Aug. Epist. 162. ait: *In Romana Ecclesia semper Apostolica Cathedra viguit principatus;* In Synodo Florentina anno 1439. ita habetur: *Definimus sanctam Apostolicam sedem & NB. Romanum Pontificem in universum orbem tenere Primatum, & ipsum Pontificem NB. Romanum, successorem esse Beati Petri Principis Apostolorum & verum Christi Viscarium, totiusque Ecclesiæ NB. caput.*

Ratio 3. Quia Imperatores semper in Episcopo Romano agnoverunt Primatum Ecclesiæ, ut colligitur ex novell. 131. cap. 2. ibi: *ideoque sancimus secundum earum definitiones sanctissimum senioris Romæ Papam primum esse omnium Sacerdotum.* Et ante mille annos id referunt Pontifices Concilii Chalcedonensis & Synodi septimæ, ergo Ecclesia Romana bene exercet munus universalis Pastoris in totam Ecclesiam,

B 2

passim

passim instituendo Episcopos in toto orbe, confirmando, Sedi suæ restituendo, omnesque graviores causas judicando.

Ratio 4. desumitur ex continua Romanorum Pontificum successione & ferie, quæ est sequens.

S. Petrus, origine Judæus, ex Bethsaida Galilææ, rexit annis 25. obiit Martyr die 29. Junii Aô Christi 69.

S. Linus, Hetruscus, rexit annis 11. Mens. 2. dieb. 23. fit Martyr anno Christi 80.

S. Cletus, Romanus, rexit annis 12. mens. 7. diebus 2. fit Martyr anno 95.

S. Clemens I. Romanus, rexit annis 9. mens. 6. d. 6. fit Martyr 102.

S. Anacletus, Græcus, Atheniensis, rexit annis 9. mens. 3. fit Martyr anno 112.

S. Evaristus, Syrus Bethlehemita, rexit annis 9. mens. 10. fit Martyr anno 121.

S. Alexander I. Romanus, rexit annis 10. mens. 5. dieb. 20. fit Martyr anno 132.

S. Sixtus I. Romanus, rexit annis 10. fit Martyr 142.

S. Telesphorus, Græcus Anachoreta, rexit annis 12. fit Martyr anno 158.

S. Hyginus Atheniensis ex Græcia, rexit annis 4. fit Martyr an. 153.

S. Pius I. Aquilegiensis Italus, rexit annis 9. mens. 6. fit Martyr anno 161.

S. Anicetus, Syrus, rexit annis fere 9. fit Martyr anno anno 175.

S. Soter, Italus Campanus, rexit annis 4. fit Martyr anno 179.

S. Eleutherius, Nicopolitanus Græcus, rexit annis 15. fit Martyr anno 194.

S. Victor I. Afer. rexit annis 9. fit Martyr anno 703.

S. Zephirinus, Romanus, rexit annis 18. fit Martyr anno 221.

S. Calixtus I. Romanus, rexit annis 5. Martyrio coronatus an. 226.

S. Urbanus I. Romanus, rexit annis 6. mens. 7. fit Martyr an. 233.

S. Pontianus, Romanus sedit annis 4. mens. 4. fit Martyr anno 237.

S. Antherus, Græcus, rexit mense uno, fit Martyr anno 238.

S. Fabianus, Romanus, rexit annis 15. fit Martyr anno 253.

S. Cornelius, Romanus, rexit annis 2. fit Martyr anno 261.

S. Lucius I. Romanus, rexit anno 1. mens. 3. fit Martyr 257.

S. Stephanus, Romanus, rexit annis 3. fit Martyr 260.

S. Sixtus II. Atheniensis Græcus, rexit anno 1. fit martyr anno 261.

S. Dyonisius, Græcus, rexit annis 11. mens. 3. fit Martyr anno 272.

S. Felix I. Romanus, rexit annis 2. fit Martyr anno 275.

S. Eutychianus, Thuscus, rexit annis 8. fit Martyr anno 283.

S. Cajus, Dalmata, Imperatoris Diocletani ex fratre Nepos, rexit annis 12. passus est anno 296.

S. Marcellinus, Romanus, rexit annis 8. passus anno 304.

S. Marcellus, Romanus, reitx annis 5. mens. 6. passus anno 309.

S. Eu-

§. II. AN NECESSARIUM SIT CAPUT ECCLESIAE, ETC. 13

S. Eusebius, Græcus, rexit annis 2. mens. 7. passus anno 311.

S. Melchisedes, Africanus, rexit annis 7. obiit anno 313.

S. Sylvester, Romanus, rexit annis 22. obiit anno 335.

S. Marcus, Romanus, rexit mensibus 8. obiit 336.

S. Julius I. Romanus, rexit annis 15. obiit anno 352.

Liberius, Romanus, rexit annis 15. obiit anno 367.

S. Damasus, Hispanus, rexit annis 17. obiit 384.

Siricius, Romanus, rexit annis 13. obiit anno 398.

S. Anastasius I. Romanus, rexit annis 4. obiit 402.

S. Innocentius I. Albanus Italus, rexit annis 15. obiit anno 417.

S. Zosimus, Græcus, rexit anno 1. obiit anno 418.

S. Bonifacius I. Romanus, rexit annis 5. obiit anno 423.

S. Cælestinus I. Romanus, rexit annis 9. obiit anno 432.

S. Leo, Toscanus, rexit annis 21. obiit anno 461.

S. Hilarius, ex Sardinia, rexit annis 7. obiit anno 467.

S. Simplicius, Tiburtinus, rexit annis 19. obiit anno 483.

S. Felix II Romanus, ex familia Aniciorum, rexit annis 9. obiit a. 492.

S. Gelasius, Afer, rexit annis 5. obiit anno 496.

Anastasius II. Romanus, rexit annis 2. obiit anno 498.

S. Symachus, ex Sardinia, rexit annis 15. obiit anno 514.

S. Hormisda, Campanus, rexit annis 9. obiit anno 523.

S. Joannes I. Toscanus, rexit annis 3. fit Martyr. 526.

S. Felix III. Italus, rexit annis 4. obiit anno 530.

S. Bonifacius II. Romanus, rexit anno 1. obiit anno 531.

Joannes II. Romanus, rexit annis 4. obiit anno 535.

S. Agapetus I. Romanus, rexit annis fere 2. obiit Constantinopoli anno 536.

S. Sylverius, Italus, rexit annis 3. fit Martyr anno 540.

S. Virgilius, nobilissimus Romanus, rexit annis 16. obiit in Sicilia anno 555.

Pelagius I. Romanus, rexit annis 5. obiit anno 559.

S. Joannes III nobilissimus Romanus, rexit Ecclesiam annis 11. obiit anno 572.

S. Benedictus I. Romanus, rexit annis 4. obiit anno 577.

S. Pelagius II. Romanus, rexit annis 12. obiit anno 590.

S. Gregorius I. cognomento Magnus, nobilissimus Romanus, rexit annis 13. obiit 604.

Sabinianus, Tuscus, rexit Ecclesiam mensibus 5. obiit anno 606.

S. Bonifacius III. Romanus, rexit 9. mensibus, obiit anno 606.

S. Bonifacius IV. Vaseriensis Italus, rexit annis 6. obiit anno 614.

S. Deusdedit, Romanus, rexit annis 3. obiit anno 611.

S. Bonifacius V. Neapolitanus, rexit annis 8. obiit anno 625.

B 3

Honorius

Honorius I. Campanus Italus, rexit annis 12. obiit anno 638.

Severinus Romanus rexit anno fere uno, obiit anno 639.

Joannes IV. Dalmata, rexit annis fere 2. obiit anno 641.

Theodorus I. Hierosolymitanus, rexit annis 7. obiit anno 649.

S. Martinus I. Tudertinus Italus rexit annis 5. fit Martyr anno 654.

S. Eugenius I. Romanus, rexit mensibus 6. obiit anno 655.

S. Vitalinus, Campanus Italus, rexit annis 14. obiit anno 669.

Adeodatus, Romanus, Ord. S. Bened. rexit annis 7. obiit anno 676.

Domnus, Romanus, rexit anno 1. mens. 5. obiit anno 678.

S. Agatho, Siculus, Ord. S. Bened. rexit annis fere 5. obiit anno 682.

S. Leo, Siculus, rexit mens. 10. obiit anno 684.

S. Benedictus II. Romanus, rexit Ecclesiam mensibus 8. obiit anno 685.

Joannes V. Syrus, rexit anno 1. obiit anno 688.

Cuno seu Canon ex Thracia, rexit mensibus 11. & diebus 23. obiit anno 687.

S. Sergius I. Antiochenus, rexit Ecclesiam annis 14. obiit anno 701.

Joannes VI. Græcus, rexit annis 3. obiit anno 705.

Joannes VII. Græcus, rexit annis 2. mens. 7. obiit anno 707.

Sifinius Antiochenus, rexit diebus 20.

Constantinus, Syrus, rexit annis 6. obiit anno 714.

S. Gregorius II. Romanus, rexit annis 17. obiit 731.

S. Gregorius III. Syrus, rexit annis 11. obiit anno 741.

S. Zacharias, Græcus, rexit annis 10. obiit anno 752.

Stepanus II, Romanus, rexit diebus 4.

Stephanus III. Romanus, rexit annis 5. obiit anno 757.

S. Paulus I. Romanus, rexit annis 10. obiit anno 767.

Stephanus IV. rexit annis 3. mens. 5. obiit anno 772.

Hadrianus I. nobilissimus Romanus rexit annis 23. mens. 10. obiit anno 795.

S. Leo III. Romanus, rexit annis 20. mens. 5. obiit anno 816. author Imperii ad Germanos translati.

Stephanus V. Romanus, rexit mens. 7. obiit anno 817.

S. Paschalis I. Romanus, rexit annis 7. obiit anno 824.

Eugenius II. Romanus, rexit annis 3. obiit anno 827.

Valentinus, Romanus, rexit mens. 1. diebus 10. obiit anno 827.

Gregorius IV. Romanus, rexit annis 16. obiit 843.

Sergius II. Romanus, rexit annis 3. obiit anno 847.

S. Leo IV. Romanus, rexit annis 8. obiit anno 855.

Benedictus III. Romanus rexit annis 2. mensibus 6. obiit anno 858.

Nicolaus I. Romanus rexit annis 9. mens. 6. obiit anno 867.

Hadrianus II. Romanus, rexit annis 4 mensibus 10. obiit anno 872.

Joannes

Joannes VIII. Romanus, rexit annis 10. obiit anno 882.

Marinus alias Martinus II. Hertrufcus, rexit anno 1. obiit anno 884.

Hadrianus III. Romanus rexit anno 1. mens. 3. obiit anno 885.

Stephanus III. Romanus, rexit annis 6. obiit anno 891.

Formosus, Romanus, rexit annis fere 6. obiit anno 896.

Bonifacius VI. Romanus, rexit diebus 15. obiit exul.

Stephanus VII. Romanus, rexit annis 4. obiit anno 900.

Romanus, Toscanus, rexit mensibus 4. obiit anno 901.

Theodorus II. Romanus, rexit diebus 20. obiit anno 901.

Joannes IX. Tiburtinus Italus, rexit annis tribus, obiit anno 905.

Benedictus IV. Romanus, rexit annis 3. obiit anno 907.

Leo V. Ardeatinus Italus, rexit diebus 40. obiit anno 907.

Christophorus Romanus, rexit mensibus 7. obiit anno 908.

Sergius III. Romanus, Comes Tusculanus, rexit annis 3. obiit an. 910.

Anastasius III. Romanus, rexit annis 2. obiit anno 912.

Lando, Sabinus Italus, rexit mensibus 6. obiit anno 912.

Joannes X. Romanus, rexit annis 16. obiit anno 928.

Leo VI. Romanus, rexit mensibus 6. obiit anno 929.

Stephanus VIII. Romanus, rexit anno 1. obiit anno 931.

Joannes XI. Romanus, rexit annis 5. mens. 10. obiit anno 936.

Leo VII. Romanus, rexit annis 3. mensibus 6. obiit anno 939.

Stephanus XI. Germanus, rexit annis 3. obiit anno 942.

Marinus alias Martinus II. Romanus, rexit annis 3. mensibus 6. obiit anno 946.

Agapetus II. Romanus, rexit annis 10. obiit anno 955.

Joannes XII. Romanus, rexit annis 9. obiit 964.

Benedictus V. rexit anno uno, mensē 1. obiit anno 965.

Leo VIII. Romanus, rexit anno fere 1. obiit anno 965.

Joannes XIII. Romanus, rexit annis 7. obiit anno 972.

Domnus II. Romanus, rexit mens. 3. obiit anno 972.

Benedictus VI. Romanus, rexit anno 1. mens. 6. obiit anno 974.

Benedictus VII. Romanus, rexit annis 9. obiit anno 984.

Joannes XIV. Papiensis, rexit anno 1. obiit anno 985.

Joannes XV. rexit annis 10. obiit anno 996.

Gregorius V. ex Ducibus Suevia, rexit annis fere 3. obiit anno 999.

Sylvester II. Aquitanus, rexit annis 4. obiit 1003.

Joannes XVI. Romanus, rexit mensibus 5. obiit anno 1003.

Joannes XVII. Romanus, rexit annis 5. obiit 1009.

Sergius IV. Romanus, rexit annis 3. obiit anno 1012.

Benedictus VIII. Italus, rexit annis 12. obiit anno 1024.

Joannes

Joannes XVIII. Romanus, rexit annis fere 10. obiit anno 1033.

Benedictus IX. Romanus, rexit annis 11. obiit anno 1045.

Gregorius VI. Romanus, rexit anno 1. resignavit anno 1046.

Clemens II. Saxo, rexit mensibus 6. obiit anno 1047. sepultus Bambergæ.

Damasus II. Bavarus, rexit diebus 23. obiit anno 1048.

S. Leo IX. Germanus, Comes de Daxberg, rexit annis 5. mens. 2. obiit anno 1054.

Victor II. Suevus, Comes de Calb rexit annis 2. mensibus. 3. obiit anno 1057.

Stephanus X. Dux Lotharingæ, rexit mensibus 8. obiit anno 1058.

Nicolaus II. Sabaudus, rexit annis 2. obiit anno 1061.

Alexander II. Milanus, rexit annis 11. mens. 6. obiit anno 1073.

Gregorius VII. Florentinus, rexit annis 12. obiit anno 1085.

Victor III. ex Ducibus Beneventanis, Ord. S. Benedicti, antea Abbas in monte Cassino, rexit electus anno 1. mens. 6. ut coronatus vero mens. 5. obiit anno 1087.

Urbanus II. Gallus, rexit annis fere 12. obiit anno 1099.

Paschalis II. Italus, Ord. S. Bened. rexit annis 18. mens. 6. obiit anno 1118.

Gelasius II. Ord. S. Bened. ex monte Cassino, Italus, rexit anno 1. obiit 1119.

Calistus II. Dux Burgundiæ, rexit annis 6. obiit anno 1124.

Honorius II. Italus, rexit annis 5. obiit anno 1130.

Innocentius II. Romanus, rexit annis 14. obiit anno 1143.

Cælestinus II. Italus rexit mens. 5. obiit anno 1144.

Lucius II. Bononiensis, rexit mens. 11. obiit anno 1145.

Eugenius III. Italus, Ord. Cisterciensis, rexit annis 8. obiit anno 1153.

Anastasius IV. Romanus, rexit anno 1. obiit anno 1154.

Hadrianus IV. Anglus, rexit annis 5. obiit anno 1155.

Alexander II. Italus, rexit annis fere 21. obiit anno 1181.

Lucius III. Hetruscus, rexit annis 4. obiit anno 1185.

Urbanus III. Milanus, rexit anno 1. mens. 10. obiit anno 1187.

Clemens III. Romanus, rexit annis 3. obiit anno 1191.

Cælestinus III. Romanus, rexit annis 7. obiit anno 1198.

Innocentius III. Italus, ex Comitibus de Signia, rexit annis 18. mens. 6. obiit anno 1216.

Honorius III. Romanus, rexit annis 10. mens. 7. obiit anno 1227.

Gregorius IX. Agnaninus, ex Comitibus de Signia, author 5. librorum Decretalium, rexit annis 14. obiit anno 1241.

Cælestinus IV. Milanus, rexit diebus 18. obiit anno 1241.

Innocentius IV. Genuensis, ex Comitibus de Lavania dictis Flifci, rexit annis fere 12. obiit anno 1254.

Alexander IV. Italus, ex Comitibus de Signia, rexit annis 7. obiit an. 1261.

Urbanus

Urbanus IV. Campanus, rexit annis 3. obiit anno 1264.
 Clemens IV. Narbonensis Gallus, rexit annis 4. obiit anno 1268.
 Gregorius X. Placentinus Italus, rexit annis 4. obiit anno 1276.
 Innocentius V. Tarentasius Burgundus, rexit mens. 6.
 Hadrianus V. Genuensis, rexit mensē uno, obiit anno 1276.
 Joannes XIX. aliis XX. Lusitanus, rexit mens. 8. obiit anno 1277.
 Nicolaus III. Romanus, ex Principibus Urfinis, rexit annis 3. mens. 8. obiit 1280.
 Martinus IV. Gallus, rexit annis 4. obiit anno 1285.
 Honorius IV. Nobilissimus Romanus, ex stirpe Sabellorum, rexit annis 2. obiit anno 1287.
 Nicolaus IV. Italus, rexit annis 4. obiit anno 1292.
 S. Cœlestinus V. Italus, Ord. S. Bened. rexit mens. 5. resignavit devotissimus anno 1294.
 Bonifacius VIII. Agnaninus, author libri sexti Decretalium, rexit annis 8. mens. 9. obiit anno 1303.
 Benedictus X. aliis XI. Tarvisinus Italus, rexit mens. 8. obiit an. 1304.
 Clemens V. Burdigalensis Gallus, rexit annis 8. mens. 10. obiit an. 1314.
 Joannes XXII. legitimus tamen Pontifex hujus nominis solummodo XXI. Cadurcensis Gallus, rexit annis 19. obiit anno 1334.
 Benedictus XI. aliis XII. Gallus, rexit annis 7. obiit anno 1342.
 Clemens VI. Lemovicensis Gallus, Ord. S. Bened. rexit. 2. 10. obiit. a. 1352.

Innocentius VI. Lemovicensis, Gallus, rexit annis fere 10. obiit anno 1362.
 Urbanus V. Mismatensis Gallus, Ord. S. Benedicti, rexit annis 6. obiit anno 1370.
 Gregorius XI. Lemovicensis, rexit annis 7. obiit anno 1378.
 Urbanus VI. Neapolitanus, rexit annis II. obiit anno 1389.
 Bonifacius IX. Neapolitanus, rexit annis 15. obiit anno 1404.
 Innocentius VII. Sulmonensis, rexit annis 2. obiit anno 1406.
 Gregorius XII. Venetus nobilissimus, rexit annis 2. obiit anno 1410.
 Alexander V. Cretenensis rexit mensibus 10. obiit anno 1410.
 Joannes XXIII. verè tamen ex legitimis Pontificibus, solum XXII. & apud Bussieres in flosculis historiarum, chronologia Pontificum, Pontifex XXII. rexit annis 5. resignavit anno 1415. obiit an. 1419.
 Martinus V. ex Principibus de Columnâ, Romanus, rexit annis 14. obiit anno 1431.
 Eugenius IV. Venetus, rexit annis 16. obiit anno 1447.
 Nicolaus V. Italus, rexit annis 8. obiit anno 1455.
 Calixtus III. Valentinus, rexit annis 3. mens. 4. obiit anno 1458.
 Pius II. Italus Sinensis, rexit annis 6. obiit anno 1464.
 Paulus II. Nobilissimus Venetus, de Barbi, rexit annis 7. obiit anno 1471.
 Sixtus IV. Savonenfis Italus, rexit annis 13. obiit anno 1484.

C Inno-

Innocentius VIII. Genuensis, rexit annis 8. obiit anno 1492.

Alexander VI. Valentinus, rexit annis 11. obiit anno 1503.

Pius III. Senensis, rexit diebus 26. obiit anno 1503.

Julius II. Savonensis Italus, rexit annis 9. obiit anno 1513.

Leo X. Florentinus, rexit annis 3. mens. 8. obiit anno 1521.

Adrianus VI. Ultrajectensis Germanus, rexit anno 1. mens. 8. obiit anno 1523.

Clemens VII. Italus, ex gente Principum de Medices, rexit annis 10. mensibus 10. obiit anno 1534.

Paulus III. Italus, ex stirpe Farnesiorum Principum, rexit annis 15. obiit anno 1549.

Julius III. Italus, rexit annis 5. obiit anno 1555.

Marcellus II. Politianus Italus, rexit diebus 22.

Paulus IV. Italus, ex Comitibus modo Principibus de Caraffa, rexit annis 4. mens. 2. diebus 27. obiit anno 1559.

Pius IV. Italus, ex nobilissima Familia Medicæ, rexit annis 5. obiit anno 1565.

S. Pius V. Italus, rexit annis 6. obiit anno 1572.

Gregorius XIII. Bononiensis Italus, rexit annis 12. mens. 10. obiit anno 1535.

Sixtus V. Italus, rexit annis 5. obiit anno 1590.

Urbanus VII. Romanus, rexit diebus 12. obiit anno 1590.

Gregorius XIV. Milanus ex Co-

mitibus Sfondrati, rexit mens. 10. dieb. 10. obiit anno 1591.

Innocentius IX. Bononiensis, rexit mens. 2. obiit anno 1591.

Clemens VIII. Florentinus, rexit annis 13. obiit 1605.

Leo XI Italus, ex Principibus Medicæ, rexit dieb. 27. obiit 1605.

Paulus V. Romanus, ex gente Burghesiorum, Patritiorum Genuensium, rexit an. 15. mens. 8. obiit 1621.

Gregorius XV. Bononiensis, rexit annis 2. mens. 5. obiit anno 1623.

Urbanus VIII. Florentinus, ex gente Barberinorum, rexit annis 21. obiit anno 1644.

Innocentius X. Pamph. rexit annis 10. mens. 3. obiit anno 1655.

Alexander VII. Senensis, rexit annis 12. mens. 1. obiit an. 1667.

Clemens IX. Pistoriensis, rexit annis 6. mens. 1. obiit anno 1676.

Clemens X. Romanus nobilissimus d' Altieri, rexit annis 6. mens. 1. obiit anno 1676.

Innocentius XI Comanus, nobilissimus Odeschalchi, rexit annis 12. mens. 11. obiit anno 1689.

Alexander VIII. Venetus ex gente nobilium d' Ottoboni, rexit anno 1. mens. 3. obiit anno 1691.

Innocentius XII. Neapolitanus, ex nobili gente Minerbina, de domo Pignatelli, rexit annis 9. mens. 2. obiit anno 1700.

Clemens XI ex illustrissima familia Albanorum, Ecclesiæ Romanæ summus Princeps hucusque gloriosissime regnans ab anno 1700. Cujus inter tot Ecclesiæ tempestates,

Europæ

Europæ Scissuras, Magnatum discordias, anxia regendi sollicitudo & prudentia felicitetur ab astris, & cujus memoria in benedictione erit.

Objicies ex hac serie Pontificum Romanorum non probatur constans eorum successio, ergo nec probatur, quod Episcopus Romanus sit caput Ecclesiæ. N. antec. prob. in hac serie Pontificum sæpius plures fuerunt, qui dignitatem Pontificiam sibi simul asseruerunt, & quilibet eorum se jactabat Pontificem ergo ex hac serie nihil certi probari potest. Antecedens constat ex a. 955. usque ad 965. ubi Joannes XII. & Leo VIII. simul erant Pontifices, item mortuo Joanne Benedictus V. & idem Leo VIII. solum Pontificium simul prætendebant; Vide Bellarm. de R. P. lib. 2. c. 29. item anno 1409. tempore Gregorii XII. simul duo alii Pontifices adhuc fuerunt, quorum quilibet suis nitebatur Assæclis, nimirum Alexander V. in concilio Pisano contra Gregorium electus & tertio Benedictus XIII. qui in Gallia morabatur, & contra duos priores successionem Petri prætendebat; item Joannes X. per auxilium suæ concubinæ ad Papatum est promotus, an vero taliter electus sit legitimus Petri successor? vide *Romam gloriosam* P. Christoph. Ott. fol. 259.

Quoad 1. partem objectionis de simultaneâ plurium pseudo Pontificum usurpatione, Resp. Tali casu semper unum tantum fuisse legitimum, & eum quidem, qui ab u-

niversaliori Ecclesia fuit acceptatus & agnitus talis. Sic erat legitimus Petri successor Joannes XII. quia agnitus ab universaliori Ecclesia, sed Leo VIII. quamvis ab Imperatore Ottone habitus & agnitus Pontifex, attamen nondum erat talis, quousque universalis Ecclesiæ consensus accederet, hinc Joannes XII. propter scandalosam vivendi rationem, ut ait author *Romæ gloriose* fol. 264. depositus fuit, Joanni vero immediate successerat Benedictus V. quo etiam resignante postea Leo VIII. ab Ecclesiâ fuit acceptatus, ut verus Pontifex, adeoque neque duo Pontifices eo tempore fuerunt, neque dubium est, quis fuerit legitimus Pontifex, nimirum ille, quem universalior Ecclesia agnovit, quæ Ecclesia nunquam duos agnovit.

2. Gregorius XII. erat legitimus Pontifex, quousque ab Ecclesia talis agnitus, nimirum usque ad Electionem Alexandri V. e contra Petrus de Luna, qui se appellabat Benedictum XIII. nunquam verus erat Pontifex, nec unquam ab Ecclesia agnitus; sic licet vivente Gregorio XII. Electus fuerit Joannes XXIII. solus tamen Joannes erat legitimus, usque dum ille in Concilio Constantiensi resignaverit, eique surrogatus fuerit Martinus V. in eodem Concilio. Quoad secundam partem objectionis, quod Joannes X. per auxilium suæ Concubinæ fuerit ad solium Pontificium promotus, Resp. The-

dora apud Marchiones Toscanos intercessit, ut præfati Marchiones Joanni auxilium præberent, quibus mediantibus Joannes eligeretur, cum ergo Joannes postea fuerit electus, & insuper ab Ecclesiâ acceptatus, (quæ acceptatio est secunda electio Ecclesiæ) fuit proinde legitimus Pontifex; An vero perversus & scandalosus Pontifex sit legitimus, infra discutietur de *Infallibilitate Pontificis*.

Objicies 2. Alii Episcopi non sunt solum Vicarii Episcopi Romani, ergo Episcopus Romanus non est Episcopus universalis Ecclesiæ.

Resp. Dist. consequ. non est Episcopus universalis hoc sensu, quod Episcopus Romanus non habeat potestatem supremam in omnes N. hoc sensu, quod non sit solus & proprius omnium Ecclesiarum Episcopus ordinarius C.

Objicies 3. cum Puffendorff *Introduit. ad Histor. de Monarch. Roman.* qui ait: Post obitum Christi & Apostolorum excessum Regimen Ecclesiasticum, quod apud primitivos Christianos viguit, non jure proprio, sed provisorio quodam modo, à Clero & populo fuisse usurpatum, eo quod Imperatores, quorum propria fuisset Ecclesiæ gubernatio, nolentes Christianorum sacris accedere, eam gubernationem neglexerint, & quasi abjecerint. Deinde ex conniventia Constantini Magni & reliquorum Imperatorum ad vexilla Christi jurantium remansisse quandam circa

facra potestatem penes Clericos, per hoc tamen supremam Legum & Conciliorum Ecclesiasticorum prærogativam, quæ fuit ex Majestate Imperatoria, Imperatori adimi non posse; Adhæc barbariem primorum sæculorum & veræ politiæ ignorantiam effecisse, ut Pontifex Romanus pro universali Episcopo agnitus & leges ipsius velut universales receptæ sint; Præterea primatum super reliquos Episcopos Bonifacium III. sibi primitus arrogasse, ad stipulante Phoca Imperatore, qui Constantinopolitano Episcopo, quod eadem Mauritii comprobare detrectaret, vehementer indignatus, eundem antehac de primatu certantem Romano Episcopo postposuit; Denique variis astibus & artibus successorum Pontificum summum Imperium pedetentim in univrsum orbem stabilitum; inde tamen auctoritati Principum sæcularium eo minus derogatum fuisse, quo minus in abdicationem Regiæ suæ potestatis consenserunt.

Resp. 1. falsum esse, quod post Christum & Apostolos Regimen Ecclesiasticum expiraverit. 2. Falsum esse, quod potestas ecclesiastica unquam fuerit penes Principes sæculares. 3. Falsum esse, Bonifacium Tertium primò usurpasse primatum supra reliquos Episcopos, ut constat; ex Synodo Romana anno 324. *cap. ult. ibi: Romanum Pontificem omnium mortalium judicem,* ex Synodo 1. Constantinop. an. 381. *ubi*

ubi PP. tribuunt Damaso Pontifici competere potestatem *examinandi, confirmandi conclusa consiliaria*; Ex Synodo Chalcedonenfi año 451. ubi Pontifex *Pater, Caput, Director, Juxta* *index universalis Ecclesia* salutatur, quæ concilia longe antecesserunt Bonifacium III. qui obiit anno 666. & rexit solùm 9. mensibus.

9. *Quæres 4to. An Primatus Episcopatus Romano sit annexus ex Institutione Christi?*

Resp. Affirmative, ac proinde non est annexus primatus ex eo præcise, quod Petrus sua voluntate sedem suam Romæ fixerit usque ad mortem, nec est in potestate Ecclesiæ hunc primatum cuius Episcopatus annectere, vel ab omni separare.

Ratio. Marcellus ad Episcopos Antiochenæ Provinciæ scribit: *Petri sedem jubente Domino Romam translatam esse, quâ autoritate S. Igna-*

tius Martyr Regem Abussæ Ecclesiæ Romanæ conatus est adjungere. Anacletus Epist. 3. *ad omnes Episcopos* ait: *Romanam Ecclesiam non ab Apostolis sed ab ipso Salvatore primatum obtinuisse.* Nicolaus I. Epist. *ad Michaelem Imperatorem, ista, inquit, Privilegia Ecclesia Romana à Christo sunt donata, à synodo autem non donata, sed celebrata & honorata.* Lateranense cap. *damnamus, ait: Romana Ecclesia Domino disponente est cunctorum fidelium Mater & Magistra.*

Objicies. Nequit dici, quando Christus voluntatem suam de conjunctione primatus cum Episcopatu Romano manifestaverit, ergo non conjunxit ita. Resp. N. antec. probabiliter ex Suarez diu post ascensionem, non antea saltem explicitè manifestavit. Sed T. antec. N. conseq. nescitur etiam origo plurium aliorum Jurium & substantia tamen scitur certo.

§. III.

AN CAPUT ECCLESIE EPISCOPUS ROMANUS SIT SUPRA CONCILIUM?

SUMMARIA.

1. *Quid sit Concilium, & quotuplex?*
 2. *Concilium generale quid requirat?*
 3. *Quando caperint Concilia?* 4. *An Concilium sit infallibile sine Pontifice?*
 5. *Solvuntur objectiones.* 6. *An Concilium saltem cum Pontifice sit infallibile?* 7. *Recensentur Concilia generalia.* 8. *An Pontifex sit supra*

Concilium? 9. *Solvuntur objectiones.*
 10. *A Pontifice nequit appellari ad Concilium generale.* 11. *Recensentur casus excepti, quibus Concilium cognoscit super causa Pontificis.* 12. *Cujus nomine & autoritate edantur decreta Conciliorum?* 13. *Summus Pontifex nec sponte se Concilio subji-*